# GÖZƏLLƏRƏ

## YARAŞSIN

Göy geyindir, göy çəmənə çıxanda,
Yar çəmənə, çəmən yara yaraşsın!
Bağa girsin lalə rəngli xələtdə,
Səhər-səhər laləzara yaraşsın!

Xal düşməsin ürəyinə, beyninə;
Qoy gəlməsin dünya qəmi eyninə;
Ağ günündə ağ geyinsin əyninə,
Qara gündə ona qara yaraşsın!

Ay Hüseyn! Ömrü bada vermə heç,
Bu dünyanı başdan-başa dolan keç;
Elə axtar, elə öyrən, elə seç
Sevdiyin qız hər paltara yaraşsın!

## NƏ VECİNƏ

Əli çiçək, ayağı gül,
Teli ipək, darağı gül.
Üzü qönçə, yanağı gül,
Boya onun nə vecinə?!

Günəş əridə dağları,
Əriməz sinənin qarı.
Başı buluddan yuxarı,
Dərya onun nə vecinə!

Nə fələyə, fələk deyir,
Nə illərə boyun əyir,
Yerişindən yer titrəyir,
Qaya onun nə vecinə.



Hər sözü duzlu-məzəli,
Yüz işvəli, yüz qəmzəli,
Sərxoşdur, dünya gözəli,
Dünya onun nə vecinə.

## YÜK OLAR

Söz demə, söz dəyər ona,
Fikri bölük-bölük olar.
Gözəldir, göz dəyər ona,
Fərəhi beşgünlük olar.

İpək telə əl yaraşır,
Tül bədənə tül yaraşır,
Gül yanağa gül yaraşır,
Güllər gülər, güllük olar.

Çəkmə arana dağlını,
Başlama gecə nağlını,
Özünə saxla ağlını,
Ağıl gözələ yük olar.

## GÖZƏLLƏRƏ

(*Zarafatyana*)

Gözəllər, söyləyin bu necə işdi,
Qiyməti şöhrətə, ada verdiniz?
Kədəri yaxının üstünə atıb,
Sevinci aparıb yada verdiniz?

Hər saxta gülüşə, hər yalan sözə,
Aldanıb düşdünüz dolaşıq izə.
Sonralar möhnətlə gəlib üz-üzə,
Ömrü közə tutub, oda verdiniz.

Buza döndü qələm, bozardı kağız,
Arxamı qış kəsdi, qarşımı payız.
Yüzünüz bir şair yaratmadınız,
Biriniz yüz şair bada verdiniz...

## SƏN DƏRSƏ GƏLMƏYƏNDƏ

Düşür yadıma hərdən
Məktəb həyətində mən
Yoluna göz dikərdim,
Qəlbim sızlardı birdən
Sən dərsə gəlməyəndə.

Durub-durub anardım,
Gizli-gizli yanardım.
Neçə dostun içində
Özümü tək sanardım
Sən dərsə gəlməyəndə.

Zəng səsi ucalardı,
Uşaqlar söz alardı...
Gözlərim boş masanda,
Fikrim çöldə qalardı
Sən dərsə gəlməyəndə.

Dözməyib buna, bəzən
Düşüb gah da həvəsdən,
Nə danım həqiqəti,
Qaçardım mən də dərsdən
Sən dərsə gəlməyəndə.

## GÖZLƏRƏM

Əzizlədim dönə-dönə,
Dönüb yenə əzizlərəm.
Yönün bəri düşər deyə,
Yolu, izi təmizlərəm.



Ovutmaq üçün ürəyi,
Bu sevgini, bu istəyi,
Torpaqda qızıl çiçəyi,
Göydə ulduzu izlərəm.

Söz var, qaşla, gözlə dedin,
Söz var, onu sözlə dedin,
Hüseynə: – Gözlə! – dedin
Ömür gözləsə, gözlərəm.

## SƏN MƏNİMLƏ GET

Ətirli bağçaya, şehli çəmənə,
Lilparlı bulağa sən mənimlə get,
Arabir dənizin dalıb seyrinə,
Yaxına, uzağa sən mənimlə get.

Gəzək obaları, gəzək elləri,
Hər kəndə, şəhərə sən mənimlə get.
Gəl bölək sevinci, bölək kədəri,
Həm xeyrə, həm şərə sən mənimlə get.

Haranı bəyənib seçəsi olsam,
Oraya, ey sənəm, sən mənimlə get.
Bir gün bu dünyadan köçəsi olsam,
Tək onda deməərəm sən mənimlə get.

## MƏN İNANMADIM

Dedilər: – Əhdini danır o ceyran;
Dedim: – Yalan olar! – Mən inanmadım.
Dedilər: – Qış gəlir, qayıt bu yoldan,
Əsdi yel, yağdı qar, mən inanmadım!

Dedilər: – Gözləmə o gülyanağı,
Dedim: – Ürəyimə çəkməyin dağı.
Dedilər: – Toyudur, bir axşam çağı,
Dindi saz, ötdü tar, mən inanmadım!

O vaxtdan ruhumu təklik sıxsa da,
Başqa bir gözəli salmadım yada.
Müqəssir sən oldun, çünki dünyada
Heç kəsə sonralar mən inanmadım!

## NƏ DEYİM

Qayıdıbdır fikir, xəyal içində
O fikirli dayanana nə deyim?..
Ayrılıqmı saçlarına salıb dən,
Peşimandır, peşimana nə deyim?

Uzun olur məhəbbətdə imtahan,
Nələr gəlib, nələr keçir xəyaldan.
Can söyləyib, can eşitdik bir zaman,
Heç bilmirəm mən o ana nə deyim.

Necə duydum hikmətini aləmin,
Tarixi var hər sevincin, hər qəmin.
Barış! – deyir dodaqları körpənin,
Siz söyləyin, indi ona nə deyim.

## YALAN OLAR, BU BOYDA YOX!

Qan üstündən qan eylədin,
Hamsını pünhan eylədin,
Könlümü talan eylədin,
Talan olar,
bu boyda yox!..

Deməlimi necə deyim,
Gündüz deyim, gecə deyim?
Keçdi ömrüm heçə deyim,
Olan olar,
bu boyda yox!



Dost dostdan halıdır, – dedin
Həyat səfalıdır, – dedin
Dünya vəfalıdır, – dedin
Yalan olar,
bu boyda yox!

## SÖYLƏ, YADINDAMI?

Söylə yadındamı o axşam çağı?..
Dinməyən mən oldum, dinən sən oldun.
İlk eşqin ocağı alovlanmamış
Sönməyən mən oldum, sönən sən oldun.

Doymamış sabahın tər nəfəsindən,
Sevdalı quşların təranəsindən,
Sözündən, əhdindən, iradəsindən
Dönməyən mən oldum, dönən sən oldun.

Pozuldu ilqarın, dəyişdi andın,
Torpaqda alışıb, havada yandın.
Axır gözlərinlə görüb inandın
Enməyən mən oldum, enən sən oldun.

## GÜNƏŞMİ ODLUDUR, SƏNMİ ODLUSAN

Baxıram səmaya, ay uzaq deyil,
İstəsəm mən ona çataram bu an.
Bəs sənə nədəndir əlim yetməyir,
De aymı uzaqdır, sənmi uzaqsan?

Baxıram ümmana, o dərin deyil,
İstəsəm sirrini öyrənərəm mən.
Bəs nədən qəlbini duya bilmirəm,
Ümmanmı dərindir, sənmi dərinsən?

Baxıram günəşə, yanmayır canım,
Dünyada hər şeydən güclüdür insan.
Nə üçün gözlərin əridir məni,
Günəşmi odludur, sənmi odlusan?

## LƏZZƏT ÇƏKİR

Qızaranda üfüq, söküləndə dan,
Meh öpür yanaqdan, üz ləzzət çəkir.
Qaya kölgəsində, çeşmə başında,
Ocaq tüstülənir, köz ləzzət çəkir.

Həyat bir ustaddır öz əsəri var
Könüldə nə qədər dərdi-səri var.
Adi kəlmənin də öz kəsəri var,
Alim kəlamından söz ləzzət çəkir.

Çox gəzdin elləri Hüseyn Arif,
Qoxladın gülləri Hüseyn Arif,
Sözün müxtəsəri Hüseyn Arif,
Gözələ baxanda göz ləzzət çəkir.

## MƏNİM

Nəfəsi gül qoxulu,
Bahar ətirlim mənim.
Sinəsi sözlə dolu,
Sirli, sehrlim mənim.

Fikri, xəyalı düzgün
Hüsnü, camalı düzgün
Əqli, kamalı düzgün,
Dərin fikirlim mənim.

Gözdən inci süzmə gəl,
Yad hökmünə dözmə gəl,
Ümidini üzmə gəl,
Dərya səbirlim mənim.



## SOYUQ DƏYƏR SƏNƏ

Sonasan, qıymaram gölə,
Göldə soyuq dəyər sənə.
Gül yanında dönmə gülə,
Güldə soyuq dəyər sənə.

Uyma özgə əməlinə,
Qoşulma qıza, gəlinə.
Düşərsən yaman dilinə,
Dildə soyuq dəyər sənə.

Bu nə arzu, bu nə dilək,
Alışıram ürək-ürək.
Tül bədənə tül nə gərək,
Tüldə soyuq dəyər sənə.

Çəkmə darağa telini,
Kəmərlə sıxma belini,
Əldə saxlama əlini,
Əldə soyuq dəyər sənə.

Hüseyn Arif, bu nə sirr?
Vədə ötür, vaxt tələsir.
Könlümə köç, külək əsir
Çöldə soyuq dəyər sənə.

## QOYMAYIN

Meşələr, qoymayın itsin bulaqlar,
Çeşmələr pozulsun, çaylar pozulsun.
Nəğmələr, qoymayın sussun dodaqlar,
Qayalar, qoymayın qartal yorulsun.

Lalələr, qoymayın düzlər boş qala,
Buludlar, qoymayın göylər boşalsın.
Çiçəklər, qoymayın bülbül lal ola,
Gözəllər, qoymayın şair qocalsın.

## YORULDUM

Düzlər keçdim, dağlar aşdım aramsız,
Nə aranda, nə yaylaqda yoruldum.
Keçidləri, dolayları yoxladım,
Nə yaxında, nə uzaqda yoruldum.

Ayaqlarım keçdi daşda, qayada,
Nə enişdə, nə yoxuşda yoruldum,
İsti, soyuq heç varmadım fərqinə,
Nə boranda, nə yağışda yoruldum.

Bir söz dedin,
ümidimi itirdim,
Geri döndüm, yaman halda yoruldum.
Nə çox, nə az,
beş addımdır aramız,
Sizdən bizə gələn yolda yoruldum.

## DEDİM, DEDİ

Dedim: – Telin nə gözəldir!
– Yox-yox, ona dəymə! – dedi.
Dedim: – Nə vaxt gəlim sizə?
– Qapımızı döymə! – dedi.

Dedim: – Nədir bu işvə-naz?
Dedi: – Yeri, şerini yaz!
Dedim: – Ay qız, belə olmaz.
– Get oğlan, baş əymə! – dedi.

Dedim: – Qövr eləyir yaram.
Dedi: – Sənlə yoxdur aram.
Dedim: – Axı, sənətkaram,
– Çox özünü öymə! – dedi.



## OLMASIN

*Sevən ala sevdiyini dünyada,*
*Mən şah olsam belə divan eylərəm.*
***Aşıq Kərəm***

"Sevən ala sevdiyini dünyada"
Belə dedi, yanıq Kərəm belə, bax.
Əsli sevdi, Kərəm sevdi nə fayda?
Keşişdəki fitnəyə bax, felə bax.

Əsli yandı, Kərəm yandı bu dağdan,
İki canlı iki ovuc kül oldu.
Çox keçmədi baş qaldırıb torpaqdan,
İki könül iki zərif gül oldu.

Gül gül ilə qovuşmağa başladı,
Ata olan xəbər tutub bir anda.
Onu sağa, bunu sola tuşladı
Qara keşiş qara tikan donunda.

"Sevən ala sevdiyini dünyada"
Ürək gözlə, baxış yaşla dolmasın,
Əsli olsun, Kərəm olsun, arada
Qara keşiş, qara tikan olmasın.

## BİR ADƏTDİR ŞAİRLƏRDƏ SEVGİLİM!

Yadımdadır yanında ilk zaman mən
Danışmayıb dərin fikrə gedərkən,
Kədərlənib soruşardın: – Nə oldu,
Nədən yenə nitqin belə tutuldu?
Deyərdim ki, düşmə dərdə, sevgilim!
Vəcdə gəlib öz qəlbini dinləmək
Bir adətdir şairlərdə, sevgilim!

Gecə yarı dincəlməyib yataqda,
Asta-asta gəzinəndə otaqda,

Kədərlənib soruşardın: – Nə oldu,
Səhər deyir, dincəlsənə nədir bu?
Deyərdim ki, düşmə dərdə sevgilim!
Vaxtlı-vaxtsız yuxusundan ayılmaq
Bir adətdir şairlərdə, sevgilim.

İllər ötdü, dəyişmisən daha sən,
Oxuyursan ürəyimi gözümdən.
– Yazım! – deyə mən dinəndə nə zaman
Öz əlinlə dəftərimi açırsan,
Gah axşamdan otursam da sübhədək,
Düşməyirsən daha dərdə, sevgilim!
Bilirsən ki, belə hallar əzəldən
Bir adətdir şairlərdə, sevgilim!

## DARIXDIM SEVGİLİM, DARIXDIM YAMAN

Moskva genişdir, Moskva gözəl,
Tərifə layiqdir onun hər yeri.
Burda min-min ürək, burda min-min əl
Yaratmış nə qədər sənət əsəri...
Lakin fikrim məni çəkir Bakıya
Öz evim-eşiyim çıxmır yadımdan.
Darıxdım sevgilim, darıxdım yaman!

Bahardır, söykənib yarpağa yarpaq,
İnsanla sevinir, gülür çöl, bayır.
Ötən qız-gəlinlər içində, ancaq
Gözüm səni gəzir, səni arayır.
Hanı səhər-axşam dəmlədiyin çay,
Bütün yorğunluğum çıxa canımdan,
Darıxdım sevgilim, darıxdım yaman!

Uşaqlar gözümün qabağındadır,
Arifin gülüşü hey düşür yada.
Şirin musiqi tək qulağımdadır



Səhərin, Zöhrənin hay-harayı da.
Ailə həsrəti ağır olurmuş
"Darıxma!" yazsan da mənə hər zaman,
Darıxdım, sevgilim, darıxdım yaman!

## TAPDIM-İTİRDİM

Ayrıldım, ayrılmaq istəməsəm də,
Bir həyat nemәti tapdım-itirdim.
Məni qınamayın acı desəm də –
Şəkəri, şərbəti tapdım, itirdim.

Varmı mənim kimi dərd çəkən aşiq,
Dönüb zülmət oldu gözümdə işıq,
Hanı o şirin dil, o xoş danışıq,
Hər sözü-söhbəti tapdım-itirdim.

Üstümə gülməsin yaxınım, yadım,
Şair çağrılsa da həyata adım,
Necə indən belə yazım, yaradım,
Şeri, şeriyyəti tapdım-itirdim.

## HEYİFİM GƏLDİ

Oğrun-oğrun baxdın yana,
Gözünə heyifim gəldi.
Busə verdin bir nadana,
Üzünə heyifim gəldi.

Yaman yerdə can darıxdı,
Ağrılar qəlbimi sıxdı,
Dilindən bir yalan çıxdı,
Sözünə heyifim gəldi.

Bağ saralıb, çəmən solub,
Göy dərələr çənlə dolub,
Hüseynə olan olub,
Özünə heyifim gəldi.

## SƏNSƏN

Qırılan qələmim, yanan kitabım,
Yazısı saralmış varağım sənsən.
Dağılan hasarım, atılan qapım,
Gözümdə qaralan çırağım sənsən.

Sinəmdə dövr edib qopan tufanım,
Üşüyən ürəyim, alışan canım,
Alovdan qovrulan yazıq aranım,
Dumandan ağlayan yaylağım sənsən.

Köməşən ayağım, tutulan dizim,
Saralan yanağım, solan bənizim,
Qar bağlayan yolum, buz tutan izim,
Közü külə dönmüş ocağım sənsən.

Tükənən istəyim, bitən sevincim,
Çəkilən marağım, ötən sevincim.
Tapılan kədərim, itən sevincim,
Gövdədən üzülən budağım sənsən.

Möhnət dalğa-dalğa, qəm axın-axın,
Hüseynin gününə, ayına baxın;
Könlümə həyatda yaxından yaxın,
Ömrümə uzaqdan uzağım sənsən.

## LƏZGİ QIZI

O tər yanaqların qızaran zaman
Süzülə-süzülə gözlərin gülür.
Sanki Şah dağının çəmənzarından
Çiçəklər toplanıb, çələng hörülür.

Açanda yaxanı ağ təmiz əllər,
Ağ sinə dağların ağ zirvəsimi?!
Çiyninə tökülən qızılı tellər
Payızın qızılı hədiyyəsimi?!



Dinlədim səsini çay qırağında,
Bu səs şırşırların şaqraq səsimi?!
Ətirli nəfəsin səhər çağında
Şeh dolu çəmənin gül nəfəsimi?!

Başına çəkəndə mavi örpəyi
Mavi göylərdimi yellənən bu dəm?
Sən göy geyinəndə, bu gözəlliyi
Bahara dəyişib, yaza vermərəm.

Gözəllik – hərarət, gözəllik – atəş
Gözəllik – ilhamdır, ruhdur, diləkdir.
Gözəl qız səmada parlayan günəş,
Torpaqda boylanan təzə çiçəkdir.

Üzün bozaranda hökmün qətidir,
Qəzəb dalğaları qalxar dərindən.
Zəhmli baxışlar sərtdir, itidir,
Ləzgi babaların xəncərlərindən.

Səadət hər ömrə gülməz cahanda,
Bilmirəm nahaqsan, bilmirəm haqsan.
Yüz qəlbi küsdürüb, yaralasan da,
Bir qəlbi dindirib, oxşayacaqsan.

Zamanın köhləni yeyindən yeyin,
Başımın üstündən illər ötüşdü.
Heyif, ləzgi qızı sənin gəncliyin
Hüseynin qocalan vaxtına düşdü!

## ELƏ BUNA GÖRƏMİ?..

Sən zirvəyə baxardın, zirvədəki qalaya
Qartallar qonub hərdən başlardı hay-haraya.
Mən çaya göz qoyardım, dərəyə enən çaya –
Bəlkə ona görə də sən zirvə, mən çay oldum.

Sən günəşi süzərdin dan yeri söküləndə,
Günəş yerdə gülərdi baxışların güləndə.
Mən ayı seyr edərdim çən, çiskin çəkiləndə
Bəlkə ona görə də sən Günəş, mən Ay oldum.

Sən Əslini sevərdin, mənsə Yanıq Kərəmi.
Sən Tellini anardın, mən yaralı Dilqəmi.
Ey ilk, son məhəbbətim, elə buna görəmi
Nə sən mənə qovuşdun, nə mən sənə tay oldum.

## OLLAM

Sənինlə nur saçar əqlim, kamalım
Sənsiz göydə bulud, dağda çən ollam.
Sənինlə açılar fikrim, xəyalım
Gülməsən kədərli, gülsən şən ollam.

Az deyil dostluğun qədrini bilən,
Dosta dost kimi bax, dost kimi dillən.
Ancaq düşmənimlə düşmən olma sən,
Dözən hər döyüşdə təkcə mən ollam.

Ayları, illəri salsam da yola,
Yaşaram könlümün öz arzusuyla,
Bir zərrə şəfəqlə, bir damcı suyla
Bir qarış torpaqda bir çəmən ollam.

Sınaq meydanında seçilər insan,
Enişlər, yoxuşlar gəlməsin asan
Bircə sən adını təmiz saxlasan,
Mən ölən günəcən Hüseyn ollam.

## BİRİ SƏNSƏN, BİRİ MƏN

İki körpə su içir
Bir çeşmənin gözündən –
Biri sənsən, biri mən.
İki uşaq yollanır



Məktəbə səhər tezdən –
Biri sənsən, biri mən.
İki gənc toy eləyir,
Qəlblər vurur fərəhdən –
Biri sənsən, biri mən.
İkisi tutub gedir
bir körpənin əlindən –
Biri sənsən, biri mən.
İki bəxtəvər qoca
Əyləşib söhbət edir
Ömrün ilk günlərindən –
Biri sənsən, biri mən.

## XATIRLA MƏNİ

Sevirəm çəməndə gülü, çiçəyi,
Gələndə ilk bahar xatırla məni!
Öpsün alınları dağlar küləyi,
Güləndə ruzigar xatırla məni!

Torpağı bəzəsin bənövşə, nərgiz,
Ruhuma doğmadır hər cığır, hər iz,
Geniş sinəsini açsın göy dəniz,
Dinəndə dalğalar xatırla məni!

Fəsillər dolanıb, ötdükcə zaman,
Vaxt olur həyatda dəyişir insan.
Mən səni unudan deyiləm inan,
Sən də, ey gözəl yar, xatırla məni!

## İNCİYƏRƏM MƏN

Yaz fəsli çəməndə üzün gülməsə
Hər güldən, çiçəkdən inciyərəm mən.
Azca yanağının rəngi dəyişsə,
Bu çəndən, çisəkdən inciyərəm mən.

Dolan, gəz elləri cavan yaşında,
Yanında cəm olsun yar-yoldaşın da.
Dağılsa tellərin bulaq başında
Dağlarda küləkdən inciyərəm mən.

Həm sevinc görmüşəm yolunda, həm qəm,
Yüz dəfə hökmünü dəyişib aləm.
Arabir yanılıb xətrinə dəysəm
Sinəmdə ürəkdən inciyərəm mən.

## KEÇİB

Gözünə baxıram, durudan duru,
Duruluq gözünə bulaqdan keçib.
Üzünə baxıram, işıqlı, nurlu,
Nur günəşdən qopub, çıraqdan keçib.

Ətirli güllərdə ətirli bağlar,
Qızıl lalə kimi qızıl yanaqlar.
İçindən alışıb, yanır dodaqlar
Ürəyin istisi dodaqdan keçib.

Əlin hərarəti elə şirindir,
Gəlişin, gedişin elə şirindir.
Səsin ona görə belə şirindir
Sənə bu şirinlik Qazaxdan keçib.

## BİRİ MƏNƏM, BİRİ KİM?

Bir məqamda üç cağlayan görmüşəm,
Biri mizrab, biri pərdə, biri sim.
Bir aləmdə üç çağlayan görmüşəm,
Biri mənəm, biri sənsən, biri kim?

Qartal olsam qanadımı salardım,
Palıd olsam, böyrü üstə qalardım.



Bir dağ olsam, yanıb külə dönərdim.
Günəş olsam bir nəfəsə sönərdim,
İnsan idim yavaş-yavaş əridim.

Gözdən uzaq, qəlbə yaxın olan yar,
Bu dünyada üç sinəsi dağlı var –
Biri mənəm, biri sənsən, biri kim?

Günəş olsam birdən-birə sönərdim,
İnsan idim, yavaş-yavaş əridim.

## SƏNİ UNUDA BİLMƏRƏM

Ay dolanar, il dolanar
Səni unuda bilmərəm.
Könül yanar, can odlanar
Səni unuda bilmərəm.

Yaz üzülə, payız keçə,
İstər gündüz, istər gecə
Necə gözəl gəlib keçə
Səni unuda bilmərəm.

Sözün saxladı sözümü,
Gözün ovladı gözümü
Unutmayınca özümü
Səni unuda bilmərəm.

## ARASINDA

Sən gəzərsən, a bəxtəvər
Çiçəklə gül arasında.
Mən qalmışam səhər-səhər,
Alovla kül arasında.

Gülüşündən gül çilənir,
Yanaqların qönçələnir.
Tər bədənin cilvələnir
İpəklə tül arasında.

Dost aralı, yad yaxındı,
Kim gedib kimə sığındı.
Hüseyn Arif, nə qırğındı
Gözlə könül arasında.

## AY OĞUL

Ötən çağını düşünək,
Gələn çağını, ay oğul.
Möhnət solumu qurudub,
Həsrət çağımı, ay oğul?

Bəxt ulduzu axdı ömrün,
Ümidini yıxdı ömrün.
Qarasımı çoxdu ömrün,
Görən ağımı, ay oğul?

Arifi nələr ağrıdır,
Eniş çətin, yoxuş ağır.
Ata dağını ağırdır,
Oğul dağını, ay oğul?..



# TURŞMƏZƏ ŞEİRLƏR

## QARTAL QANADI

Gördü ala qarğa bir axşamçağı,
Qartal yaralanıb ağır gündədir.
Qopub qayalardan iti caynağı,
Sərilib torpağa can üstündədir.

– Aha, yaman yerdə düşdü yadıma,
Başını bədəndən üzərəm! – dedi.
Onun qanadını öz qanadıma,
Calayıb göylərdə süzərəm, – dedi.

Ucalmaq qarğaya qismət olmadı,
Yox, belə şeylərdən kar aşarmı heç?
Qarğa ürəkliyə qartal qanadı,
Ay ellər, siz deyin, yaraşarmı heç?!.

## DAHA YAXŞIDIR

Torpağın bulanıq min-min suyundan,
Bir duru bulağı daha yaxşıdır.
Yüz söyüd gövdəsi xatırlayınca,
Bir palıd budağı daha yaxşıdır.

Yoxlayıb həyatı duydum dərindən,
Götürdüm yükümü xeyir-şərindən.
İnsanın bicindən, hiyləgərindən,
Heyvanın axmağı daha yaxşıdır.

Uzaq ol meydanda dil savaşından,
Oğrunca atılan cahil daşından.
Donuz kəlləsindən, dana başından,
Ceyranın ayağı daha yaxşıdır.

Namərd məclisində sözünü gözlə,
Dursan kül yanında gözünü gözlə.
Tülkü quyruğundan özünü gözlə,
Qartalın caynağı daha yaxşıdır.

Hüseyn, qəm yeyib kədərlənmə sən,
Artıb çoxalsa da saçlarında dən.
Çaqqalın kef çəkib gəncləşməsindən,
Şirin qocalmağı daha yaxşıdır.

## İNANMA

Gizli pıçıltılar gəzdi arada,
Qızılın qiyməti artacaq bu il.
O dedi,
bu dedi.
Dedim: – İnanma.
Arvad söhbətidir, həqiqət deyil.

– Ətin də, südün də artır qiyməti,
Sonralar talonla tapılacaqdır.
– Arvad söhbətidir, arvad söhbəti,
Bu da uydurmadır, bu da nahaqdır.

Gəzdi pıçıltılar eldə, obada,
Filanın yerinə filankəs gəlir.
– Arvad söhbətidir, dedim, inanma,
Onu kim danışır, onu kim bilir?

Gəzdi pıçıltılar eldə, obada,
Qonşular göz dikib torpağımıza.
Bu dedi, o dedi, dedim, inanma,
Arvad söhbətidir, salma ağıza.

Necə deyilmişdi elə də oldu,
Haqqı malalayıb, olanı danma.
İndi hünərin var, ay atam oğlu,
Arvadların kitabına inanma.



## MİN ŞÜKÜR

Tüstü məni elə boğdu şəhərdə,
Dağın, daşın dumanına min şükür.
Külək qopdu, toz torpağa qarışdı,
Çölün, düzün tufanına min şükür.

Ağrı canı yandıranda, yaxanda,
Başım üstdə dəli şimşək çaxanda.
Dərman içdim, bu dərmana baxanda,
Nənələrin dərmanına min şükür.

Nədən belə dəyişibdi təbiət,
Nə meyvədə o şirinlik, o ləzzət.
Bir məclisdə şərbət gəldi, nə şərbət,
Tərəkəmə ayranına min şükür.

Ürəyimdə nə bir nisgil, nə bir ah,
Sahil boyu gəzişirdim bir səhər.
Adam çıxdı qabağıma, ay Allah,
Qabandağın qabanına min şükür.

Hüseyn Arif, nə deyəsən bu anda,
– Yandım! – deyir yanmayan da, yanan da.
Alim gördüm, bu alimin yanında,
Ceyrançölün çobanına min şükür.

## SƏN DƏ SUS

Asta tərpət ayağını, əlini,
Yaxşı susur, yaman susur, sən də sus.
Vaxtlı-vaxtsız işə salma dilini,
Qanmaz susur, qanan susur, sən də sus.

Palıd qopur bircə anın içində,
Gözdən itir dağ-dumanın içində.
Yar-yoldaşın, el-obanın içində,
Enən susur, qalxan susur, sən də sus.